

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1147/2025
23.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Тајане Вуковић, Светлане Томић Јокић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Јовице Ковачевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 55/15 од 12.11.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 214/25 од 28.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 23.09.2025.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Јовице Ковачевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 55/15 од 12.11.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 214/25 од 28.05.2025. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу К 55/15 од 12.11.2024. године окривљени АА, окр.ВВ, окр. ББ, окр. ГГ и окр. ДД оглашени су кривим због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и осуђени и то: окр. АА на казну затвора у трајњу од две године и три месеца, окр. ВВ на казну затвора у трајању од две године и шест месеци, окр. ББ на казну затвора у трајњу од две године, окр. ГГ на казну затвора у трајању од две године, окр. ДД на казну затвора у трајању од једне године, коју ће издржавати у просторијама у којима станује у ..., насеље број ..., без примене електронског надзора, с тим да окривљена не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљена једном у трајању преко шест

сати или два пута у трајању до шест сати самовољно напусти просторије у којима станује суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом, на основу члана 91. и 92. К одузета је имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела од окривљеног АА, окр.ВВ, окр. ББ, окр. ГГ и окр. ДД, те су окривљени обавезани да солидарно плате новчани износ од 3.014.841,60 динара, који одговара прибављеној имовинској користи, у корист буџета РС, док је на основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећено предузеће „Компанија Кондвик“ ДОО из Вршца упућено да имовинскоправни захтев у целини може оставарити у парничном поступку или на основу члана 93. КЗ може намирење тражити из одузете имовинске користи, ако покрене парницу у року од шест месеци од дана правноснажности одлуке којом је упућено на парницу, уз упозорења дата у изреци пресуде.

Поред тога, истом пресудом окривљени АА, окр.ВВ, окр. ББ, окр. ГГ и окр. ДД обавезани су да плате суду на име паушала износу од по 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и да сnose остале трошкове кривичног поступка, које ће платити Вишем суду у Шапцу и ВЈТ у Шапцу, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 214/25 од 28.05.2025. године одбијене су као неосноване жалбе ВЈТ у Шапцу и бранилаца окривљених АА и ВВ и заједничког браниоца окривљених ББ, ГГ и ДД, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног ББ, адвокат Јовица Ковачевић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело или да сходно одредби члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су нижестепене пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводима да дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело.

С тим у вези бранилац истиче да из чињеничног описа датог у изреци првостепене пресуде не произлази да су окривљени ББ, односно његово привредно друштво, били у било каквом пословном односу са оштећеном „Компанијом Кондивик“ доо, те радње које су описане не могу представљати радњу извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица, односно радње описане у изреци не указују на искоришћавање положаја.

Врховни суд изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног оцењује као неосноване.

Одредбом члана 234. став 1. Кривичног законика („Сл.гласник РС“ бр.121/12) прописано је да ће се одговорно лице које искоришћавањем свог положаја или овлашћења, прекорачењем граница свог овлашћења или невршењем своје дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу противправну имовинску корист или другом нанесе имовинску штету, казнити затвором од три месеца до три године, а у ставу 3. истог члана, да ће се, ако износ прибављене имовинске користи прелази износ од милион и петсто хиљада динара, учинилац казнити затвором од две до десет година.

Одговорним лицем у правном лицу, у смислу одредбе члана 112. тачка 5) КЗ, сматра се лице које на основу закона, прописа или овлашћења врши одређене послове управљања, надзора или друге послове из делатности правног лица, као и лице коме је фактички поверено обављање тих послова.

Према изреци правноснажне пресуде, окривљени АА, окр.ВВ, окр. ГГ, окр. ДД и окр. ББ су оглашени кривим да су „у периоду од новембра месеца 2012. године до 15.04.2013. године у Шапцу, Вршцу и Београду, у урачунљивом стању и свесни забрањености свог дела, а по претходном договору, као одговорна лица, искоришћавањем свог положаја и овлашћења прибавили себи противправну имовинску корист у укупном износу од 3.014.841,60 динара, на тај начин што су..... АА и оптужени ВВ део преузетог брашна у количини од 69.480 килограма испоручили фирми „Дуо аграр МБ“ доо из Београда, власништво оптуженог ББ из ..., који је у својству директора извршио даљу продају овог брашна привредном друштву „АС Браћа Станковић“ Бегалица, по рачуну број 11/12/12 од 11.12.2012. године за износ 743.348,80 динара, рачуну 14/123/2012 од 14.12.2012. године за износ од 864.000,00 дин и рачуну 20/12/2012 од 20.12.2012. године за износ од 794.880,00 дин, што укупно износи 2.401.228,80 динара, од ког износа је оптужени ББ на рачуну свог предузећа „Дуо аграр МБ“ доо из Београда задржао износ од 144.118,80 динара а од остатка примљеног новца извршио једну уплату предузећу „Версус ест“ доо из Поцерских Причиновића дана 21.12.2012. године у износу од 720.360,00 динара по рачунима-отпремницама број 17/12/2102 и 17А-12/2012 од 17.12.2012. године у које је оптужени ВВ унео неистините податке о наводној

продаји мерантилног кукуруза од стране предузећа „Версус ест“ доо предузећу „Дуо аграр МБ“, као и две уплате и то дана 11.12.2012. године у износу од 730.000,00 динара и дана 17.12.2012. године 806.750,00 динара на рачун привредног друштва „WELL D.O.N. INTERNACIONAL“ из Земуна, чији су сувласници оптужени ГГ и ДД, по рачуну-отпремници 00012/2012 од 11.12.2012. у коју је оптужена ДД, као одговорно лице – директор, унела неистините податке о наводној продаји хербицида „Тригер 25“ од стране предузећа „WELL D.O.N. INTERNACIONAL“ привредном друштву „Дуо аграр МБ“ па је оптужена ДД, након примљених уплата, са рачуна предузећа „WELL D.O.N. INTERNACIONAL“ уплатила дана 11.12.2012. године износ од 485.000,00 динара и дана 17.12.2012. године износ од 763.000,00 динара на рачун предузећа „Версус Ест“ доо из Шапца.....па су тако сви оптужени заједно укупно прибављени износ новца од продаје брашна присвојили и међусобно поделили не измиривши обавезу према оштећеној „Компанији Кондивик“, прибављајући тако имовинску корист себи у укупном износу од 3.014.841,60 динара, при чему су били свесни свог дела и остварујући заједничку одлуку хтели његово извршење.“

Према томе, радње које је окривљени ББ предузео у својству одговорног лица - директора и власника „Дуо аграр МБ“ доо из Београда, искоришћавањем свог положаја и овлашћења, на начин ближе описан у изреци побијане првостепене пресуде, заједно са окривљенима АА, ВВ, ГГ и ДД, чије радње су такође описане у изреци пресуде, те утврђење суда да су тиме сви окривљени заједно, прибавили имовинску корист у укупном износу од 3.014.841,60 динара, по оцени Врховног суда, указује да су у изреци пресуде садржана сва субјективна и објективна обележја кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члан 33. КЗ, а како су то правилно закључили и нижестепени судови.

Имајући наведено у виду, по налажењу Врховног суда, побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Бранилац окривљеног ББ, даље, у поднетом захтеву указује, да се у изреци наводи да је окривљени за себе задржао само износ од 144.118,80 динара, што значи да је његов умишљај био усмерен на прибављање мање противправне имовинске користи од оне за коју је оглашен кривим, а да окривљени одговарају у границама свој умишљаја, те да је остало неутврђено колику противправну имовинску корист је тачно свако од окривљених прибавио, као и да окривљени не може бити оглашен кривим због тога што није измирио обавезу према правном лицу са којим никада није био у правном односу, на који начин бранилац полемише са утврђеним чињеничним стањем и оценом доказа, у смислу одредбе члана 440. ЗКП.

Међутим, повреда закона из члана 440. ЗКП, сходно одредби члана 485. ЗКП, није предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за

заштиту законитости, дакле није дозвољени разлог, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић